

HARANG-SZÓ

*a Csongrád Piroskavárosi Szent József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom
Híveinek lapja*

2003. Karácsony, II. évfolyam, 4. szám

*Add
Urunk, hogy
Jézus békéje lakjék
az emberi szívekben,
áldd meg reményünket
és várakozásunkat,
hogy mindez
beteljesedjék. Áldd meg
imádságainkat, melyeket
felebarátaink megtéréséért
mondunk, teremts bennünk tiszta szívet
és az erős lelket, újítsd meg bensőnkben.
Ámen.*

Kedves Olvasók!

*Wass Albert (1908-1998) erdélyi származású
Amerikába emigrált költő, egy, a magyaroknak
írt Karácsonyi leveléből idézzünk*

„Nézzetek a szívetekbe karácsonyos szemmel, őszinte és becsületes lélekkel. S ha azt látjátok az ön-keresés során, hogy szíveteknek valamelyik zugában rosszindulat, irigység, keserűség vagy bármiféle más tisztátalan érzés lakozik valamely magyar testvéretekkel szemben: gyomláljátok azt ki gyorsan, mielőtt véglegesen és halálosan megmérgeznék benneteket az életet. Nyissátok meg szíveteknek minden ablakát, és eresszétek be oda a napfényt, hadd pusztítson ki belőletek minden sötétséget ezen a karácsonyon. A civódások, pártoskodások nemzetéből változzatok át a szeretet nemzetévé, s lássátok meg: attól a pillanattól kezdve veletek lesz az Isten. Megmaradásunknak, megmaradásotoknak, a magyar sors jobbra fordulásának ez az egyetlen lehetősége.

Adjon az Úristen boldog, áldott karácsonyt és szeretetben gazdag újesztendőt mindnyájatoknak!”

Templomunk megáldása

Kedves Hívek!

Év végi köszöntőt és köszönetet reméltem írni e pár sorban. Kérem, egyúttal mindenki vessen számot az év végén, mit tehetnék még jobban? Tudom, mit tettetek jól. Az Egyház mellé álltatok, segítettetek munkáttal, imáitokkal, adományokkal az egyházközségnek. És én plébánosotok, bátorodom most többet kérni Tőletek, megértésekben bízva: minél több keresztelest az újjárenovált katolikus templomunkban! A virágdísz megtervezitek, mindez nagyon szép, ez a ti ünnepeitek, egyúttal megtervezitek ezzel gyermekeitek jövőjét, hogy az örök élet állampolgáiraivá nevelitek őket, nem engeditek választani jó és rossz között, hanem a legjobbat adjátok neki: Jézus Krisztust! A hittanóra nem más, mint emberképző tanfolyam. Embernek lenni ebben az elhidegülő világban, nem férfinak és nőnek nemileg megítélve csupán. Amikor keresztény gyermekeketek felszólítják és megkérdezik, ki vagy? Ő azt fogja válaszolni: Ember vagyok! Keresztény!

És kinek köszönheted mindezt? - kérdezik majd tovább - Istennek, aki megteremtett és utána szüleimnek, akiknek volt bátorsága olykor-olykor kemény kézzel is elvinni és buzdítani a hittanórákra. Nem lankadt a türelmük, törődtek velem, vért izzadtak, hogy értékes gyümölcs sarjadjon ifjúságomból. Most már látom, hogy így tudtak jól nevelni, keményen és következetesen, érdekemben mert akkor, gyermekfejjel még nem tudtam helyesen ítélni.

Fiatalok! Hozzátok is szólok most karácsonykor, az örök élet előestéjén. Házasságban élni, keresztény módon és embernek lenni, ez a legfontosabb! Az Anyaszentegyház törvényeit becsüljétek meg és kössetek szentségi házasságot! Tiétek a felelősség, csak akarjátok eljönni a plébániára. Nem csak férfi és nő vagytok, hanem emberek, együtt ember! - akik ezt a felelősséget egész életre szólóan fel kell, hogy vállalják egymásért, ugyanis minden mulasztás terhel majd minket.

A betegekhez is szólok: Jézus veletek van. Legyetek Jézus szeretetének tanúi. Nézzetek a keresztfára és vegyetek példát a mai világban a Szentatyról, aki engesztel.

Szólok testvéreim hozzátok is, akik úgy vélitek, talán nem tudjátok az egyházi hozzájárulást, népies nevén az egyházi adót megfizetni. De talán érzitek, tudjátok, az egyháznak mekkora

szüksége van rátok, nem pedig a pénzekre! És ha az egyházközségnek adtok legjobb lelkiismeretek szerint, ez az adomány Isten kezébe kerül majd! Ő osztja ki a szegényeknek, rászorulóknak, és, hogy a templomunkban legyen fűtés, világítás, liturgia, legyen szeminárium, ahol papokat nevelnek majd, aki keresztel és temet nektek. Az Úr felírja majd nektek az utolsó napon. A jutalmat nem ezen a földön kapjátok meg érte, nem plébánosotok fogja odaadni nektek - ő csak imádkozik, és értetek van - hanem az Úr Jézus! Hozzátok is szólok, akik a kicsiben hűek voltatok Kedves Híveim. És adakoztatok, névtelenül is, odatéve az adományok mellé verejtékcseppjeiteket is. Minden embernek mondom, éljünk szeretetben, szentségben, komolysággal és következetességgel!

Egyházközségi képviselőtestületi tagjaink mennek hozzátok kérni templomunk számára. Ők is szolgatársaitok, becsüljétek meg őket! Amilyen mélységben szerettek, olyan mélységben, sőt százszoros mélységben kaptok vissza Istentől minden jót! „*A jókedvűen adakozókat az Isten bőséges áldással jutalmazza.*”

Fiatalok! Kössetek szentségi házasságot, most már újjá alakult templomunkban -tudjuk igényetek, van, berendeztük számotokra- ti ide tartoztok! Rendezni is lehet a házasságokat, ezzel önmagatokat becsülitek meg, és gyermekeiteket, akik mellettetek nőnek fel.

Köszönöm mindazt a segítséget, amit adtatok és adni fogtok Kedves Híveim, nem nekem, hanem az Úr Jézusnak ebben a missziós világban. Amikor kihunyni látszik a szeretet és az ima, szükség van a világ a újrászentelésére és szükség van a ti szíveteknek a melegére, ne szégyelljétek, én is mindig ezt teszem, megtérésünkre! Csak a kegyelmi életben lehet boldog az ember.

Ennyit mondok, és imádkozom értetek, sorsotokért, családotokért, hívjatok, megyek, házatokat Jézus Szent Szívének ajánlom fel, várlak is benneteket, ide a plébániára, mint pap, és mint keresztény ember is. Jöjjön az is, aki a legreménytelenebb, Jézus közelében egy-egy ima mellett mindjárt könnyebb az élet. Ha öröm látszik az Egyházközség arcán, akkor örül papotok is. Szóltam hozzátok, ti is mondjátok el nekem gondjaitokat, elvárásaitokat.

Testvéri Köszöntéssel Krisztusban!

Csongrád, (Piroskaváros megújuló városrész)
2003. december 19. **Nagy Nándor plébános**

SELMA LAGERLÖF

KRISZTUS LEGENDÁK

A SZENT ÉJSZAKA

Karácsony napja volt, valamennyien a templomba mentek, csak nagyanyó és én maradtunk odahaza. Azt hiszem, az egész házban egyedül voltunk. Mi azért nem mehettünk a többiekkel, mert egyikünk nagyon fiatal volt, a másikunk pedig már nagyon öreg. És mi mindketten olyan szomorúak voltunk, hogy nem mehettünk el a hajnali misére, és nem gyönyörködhattunk a sok-sok égő gyertyában. Amint így egyedül üldögéltünk, elkezdett nagyanya mesélni. - Volt egyszer egy ember - mondta, - aki kiment a sötét éjszakába, hogy tüzet kölcsönözzön. Házról-házra járt és mindenhová bekopogtatott. -Jó emberek segítsetek rajtam! - mondta. - A feleségemnek gyermeke született és tüzet akarok gyújtani, hogy felmelegítsem őt meg a kisedet. De késő éjszaka volt és mindenki mélyen aludt. Senki sem válaszolt. Az ember tehát csak ment, mendegélt. Végre észrevette, hogy nagy messze valami tűz világol. Abban az irányba vándorolt tovább és meglátta, hogy a tűz kint a szabadban lobog. Fehér juhnyáj pihent és aludt a tűz körül és egy öreg pásztor üldögélt ottan és őrizte a nyáját. Mikor az ember, aki tüzet keresett, odaért a juhokhoz, meglátta, hogy három hatalmas komondor fekszik a pásztor lábánál. Mind a három fölébredt, mikor arrafelé tartott, kitátották széles szájukat, mintha ugatni akarnának, de egy hang sem hallatszott. Az ember látta, hogy a szőrük felborzolódott a hátukon, látta, hogy éles foguk fehéren villogott a tűzfényben és hogy nekirohannak. Érezte, hogy az egyik a lába fele harap, a másik meg a keze felé; a harmadik pedig a torka felé. De mintha a foguk, amikkel harapni szerettek volna, nem engedelmeskedett volna és így az embert semmi baj nem érte. Most az ember tovább akart menni, hogy megkapja, amire szüksége van. De a juhok olyan sűrűn feküdtek egymás hegyin-hátán, hogy nem tudott előre jutni. Ekkor egyszerűen fellépett az állatok hátára és úgy ment a tűz felé. És egy állat sem ébredt fel, de még csak meg sem mozdult. Idáig jutott a nagyanya a mesélésben, anélkül, hogy megzavartam volna, most azonban igazán félbe kellett szakítanom. - Miért nem mozdultak meg a

juhok, nagyanyám? - kérdeztem. - Azt majd meghallod nemsokára, - mondta nagyanya, és tovább folytatta a történetet. - Mikor a férfi már közel ért a tűzhöz, a pásztor feltekintett. Öreg, haragos ember volt, barátságtalan és kemény mindenkivel szemben. Mikor meglátta, hogy az idegen feléje közeledik, felkapta hosszú hegyes botját, mely mindig a kezében volt, mikor a nyáját őrizte és az idegen felé, hajította. A bot sívítva röpült a vándor felé, de mielőtt eltalálta volna, elkanyarodott tőle és bűgva sívított el mellette, ki a mezőre. Mikor nagyanya idáig jutott, ismét félbeszakítottam. - Nagyanyám, miért nem akarta a bot eltalálni azt az embert? - Nagyanya azonban nem is törődött a kérdéssel, hanem tovább folytatta az elbeszélését. - Most odalépett az ember a pásztorhoz és így szólt hozzá: Jó ember, segíts rajtam és adj kölcsön egy kis parazsat! A feleségemnek gyermeke született és tüzet kell raknom, hogy felmelegítsem őt meg a kisedet. A pásztor a legszívesebben nemet mondott volna, de azután a kutyákra gondolt, melyek nem harapták meg az idegent, meg a juhokra, melyek nem ugrottak föl és végül a botjára, mely nem akarta eltalálni, bizony megélemedett és nem merte megtagadni tőle, amit kért. - Végy csak, amennyi kell! - mondta az idegennek. A tűz már éppen kialvóban volt. Nem volt ott már sem darabfa, sem gally, csak nagy halom zsarátnok, az idegennek pedig nem volt sem tűzlapátja, sem serpenyője, amiben a parazsat elvihette volna. A pásztor jól látta ezt és azért újból biztatta: - Végy csak amennyi, tetszik! - és már előre örült annak, hogy az idegen úgy sem fog tudni tüzet, vinni magával. Az ember azonban lehajolt és pusztá kezével néhány parazsat kapart elő a hamuból és azt a köpenyébe takargatta. És a parázs sem a kezét nem égette meg, mikor hozzányalt, sem a köpenyét, amiben úgy vitte, mintha csak dió vagy alma lett volna. Erre már harmadszor szakítottam félbe a mesét. - Nagyanyó, miért nem akarta a parázs megégetni annak az embernek a kezét? - Mindjárt meghallod, - mondta nagyanya, és tovább folytatta a történetet. - Midőn a pásztor, aki gonosz és haragos ember volt, mindezt látta, akkor nagyon elcsodálkozott: - Micsoda éjszaka lehet ez, hogy a kutyák nem haragnak, a juhok nem félnek, a botom nem talál, és tűz nem éget? Visszahívta az idegent, és ezt kérdezte tőle: - Minő éjszaka ez? És hogy van az, hogy

mindenek olyan kegyesek hozzád? Erre az idegen így felelt: - Én nem mondhatom meg Néked, ha magad nem látod! - És azzal tovább sietett, hogy minél előbb tüzet rakhasson és felmelegítse a feleségét és a kisdedet. A pásztor azonban úgy gondolta, hogy nem téveszti el a szem elől ezt az embert, míg meg nem tudja, hogy mit is jelentsenek mindezek. Fölszedelőzködött tehát és utána ment, míg el nem jutott oda, ahol az lakott. Ekkor látta a pásztor, hogy az idegennek még csak kunyhója sincsen, hanem csak egy sziklabarlangban feküdt a felesége és a gyermeke és ott semmi más nem volt a hideg sivár kőfalaknál. A pásztor úgy gondolta, hogy a szegény ártatlan csecsemő halálra fázik a barlangban, és bár keményszívű ember volt, mégis ellágyult és segíteni akart a gyermeknek. Leoldozta hát válláról a hátizsákját és elővett belőle egy puha, fehér báránybőrt, odaadta az idegennek, és azt mondta, hogy takarja be vele az alvó kisdedet. De alig hogy megmutatta, hogy ő is tud jószívű lenni, a szemei egyszerre fölnyíltak és olyant látott, amit eddig nem láthatott és olyant hallott, amit eddig nem hallhatott. Látta, hogy ezüstszárnyú kis angyalkák állanak sűrűn körülötte, és mindegyikének hárfája van a kezében és mindegyik hangosan énekelte, hogy ma született nekünk a Megváltó, aki a világot feloldja bűneiből. Most aztán megértette, hogy miért volt ma éjszaka minden olyan vidám és hogy miért nem akart rosszat tenni senki sem. De nemcsak a pásztor körül voltak angyalok, hanem angyalokat látott, ahová csak tekintett. Ott ültek bent a barlangban, ott ültek kint a hegyen, és ott lebegtek fent az égből. Csapatostól jöttek és mentek, de mindannyiszor megálltak és megnézték egy pillanatra a kisdedet. Oly nagy öröm, vigasság, ének és zene volt a sötét éjszakában, aminőt ő eddig soha sem látott. Úgy megörült, hogy felnyíltak szemei, térdre borult és úgy adott hálát az Istennek. Midőn idáig jutott el nagyanya, felsóhajtott és így szólt: - És amit ez a pásztor látott, azt mi is megláthatjuk, mert az angyalok minden karácsony éjjel fent lebegnek az égből, csak észre kell vennünk őket. Majd kezét a fejemre téve, így szólt nagyanyám: - Emlékezz erre vissza, mert ez igaz, mint ahogy én látlak téged, és te látsz engem. **És nem a gyertyáktól, nem a lámpáktól függ, nem a holdvilágtól, avagy a napfénytől függ, hanem az a legfontosabb, hogy olyan szemünk legyen, amely meglátja az Úr dicsőségét!**

Karácsonyvárás

Szegény kis Jézuska
Istállóban egyszer
Megszületett értünk
Nem volt benne kényszer.

Mosolyog az arca
Kitárva kis karja
Az nem veszi észre
Aki nem akarja.

Menjünk el hajnalba
Adventi misére
Buzgón imádkozva
Boruljunk eléje.

Kérjünk ajándékot
Kicsikét vagy nagyot
Köszönjük meg szépen
Amit eddig adott.

Hajdú Pálné Marika

Betlehemben nincsen ajtó
Sem lakat, sem földi zár,
De eljut oda minden ember,
Ha a csillagot követve jár.

Komlósiné Marika

Egyházközségünk alapításának, életének története IV./ 4.

A templomunk életének története szempontjából vissza kell nyúlni az építkezés idejére, illetve annak előzményeire. Nem szabad megfeledkezni arról, hogy ez az egyházközség a Nagyboldogasszony templom közösségéhez viszonyítva igen szegény, hogy úgymond kubikus és szegény paraszt összetételű lakos volt. Ebből következően a nagy templomépítkezési lelkesedésen kívül anyagi támogatást alig tudtak biztosítani a hívek. Ennek ellenére igen aktív gyűjtés eredményeként és adományokból a templom felépült és 1930. június 15-én Hanauer Árpád István váci püspök „Szent József oltalma” tiszteletére – óriási néptömeg jelenlétében – felszentelte.

Az építkezés kivitelezője egy hódmezővásárhelyi tekintélyes építész, de az összes mester és segédmunkás helybeli volt.

Engedjék meg, hogy egy megjegyzést tegyek. A templom építéskor a vásárhelyi vállalkozó csongrádi emberekkel dolgoztatott. Többen szerettük volna, ha a mostani felújítási munkák nagyobbik részét környékbeli szakemberek végzik el, nem pedig a távolabbi helyekről - Miskolc, Orosháza, Szarvas, Vác, Egerből - érkező munkások.

Az előző lapszámban említettem, hogy a II. Világháború érintetlenül hagyta a templomunkat. Az egyházközséget ferences szerzetesek irányították 1950-ig. Ekkor ugyanis államosították a kolostort, majd 1958-ban egy részét visszaadták, a többi pedig az állami általános iskola fennhatósága alá került. A templom eddigi történetéhez tartozik, hogy kisebb - nagyobb átalakítások, korszerűsítések, javítások mindig voltak. Újrafestve 1965-ben volt. 1980-ban a külsejét restaurálták, majd ugyanez év július 6-án Bánk József váci érsek-püspök újra megáldotta.

A nagy felújítás

A 2003-as felújítás már elodázhatatlanná vált. Az 1970-es vizes esztendő a templom szigetelését és a falakat is megviselte. Ezért vált 1980-ban időszerűvé a restaurálás és egy nagyobb karbantartás. Az is igaz, hogy ezzel a tűzoltó munkával kitolódott az elkerülhetetlen tetőtől a talpazatig való nagy generálozás. Időközben Urbán Gábor atya vásárolt 3 darab

AQVAPOL típusú víztaszító készüléket. Ennek feladata lett volna a víz visszaszorítása és a falak szárazon tartása, de a vízzel a falból a sók kicsapódtak és a vakolat állandóan pörgött lefelé. Eltűntetésére a templom belső falát 110 cm magasan körbe lambériázták, de évek alatt a vakolatválás föléje emelkedett a lambériának is. Soós Dénes atya kezdeményezésére 2000-től tervbe volt véve a „nagy felújítás”, de a munkálatokat akadályozta egy fontos dolog, a bokrosi templom építése. Időközben gyűlt az adomány, egy személy anonim módon kifizette a tetőre való pala árát.

2001. augusztus elsejével váratlanul Soós Dénes atyát saját kérelmére a megyés püspök elhelyezte, helyére egy fiatal pap Nagy Nándor atya került. Neki előbb meg kellett ismerkednie az egyházközséggel. Látna a sok problémát 2002. szeptemberében a templomtető szerkezetének javítására, palájának cseréjére a szükséges bádigos munkák elvégzésére Gál Andrással egy lakiteleki vállalkozóval szerződést kötött, ami az elmúlt év végére közel egymillió forint bekerülési összegben el is készült.

2003 tavaszán végre elindulhatott a munkák felmérése és a költségvetés készítése, melyeket dokumentálva a megyés püspökünk részére fel kellett terjeszteni elfogadásra. A felújításhoz szükséges pénzüsszeget Gyulay Endre megyés püspök úr és a polgári kormány idejében is tevékenykedő országgyűlési képviselőnk Vincze László pozitív lobbizásának köszönhetően az Egyházügyi Hivatal a törvények értelmében biztosította. Az időközbeni kormányváltás ellenére a meglévő szerződéseket az új kormány teljesítette, így a betervezett munkák pénzügyi oldalról megoldódtak.

A munkák elvégzésére Kiss József építésmérnök a püspökség mérnöke bevonásával plébánosunk szerződést kötött Fonó János miskolci vállalkozóval, a műszaki ellenőri feladattal Komlósi Mihály csongrádi szakember lett megbízva.

A vállalkozó 10 éve foglalkozik olyan építmények felújításával, amelyet egy úgynevezett hidrofobizált légpórusos vakolattal újítanak fel. Az elküldött referenciák bizonyosságot adnak arra, hogy a kivitelező által a salétromos vakolat felújításra adott 10 év, valamint a külső és belső munkákra vállalt 5 év

szavatosság után sem jelennek meg a vizesedés jelei.

A munkák megkezdése szeptember második felében történt. A munkaterület biztosítása érdekében a templomból a szobrokat el kellett távolítani, csak a festendő talapzatok és a mellékoltárok maradtak bent. A szentmisék a kolostor épületében kialakított kápolnában lettek megtartva. A belső tér festésén és mázolásán kívül a felújításhoz tartozott még a villanszerelési munkálatok elvégzése, ami során új világító testek kerültek elhelyezésre, megtörtént a riasztó és hangosítási rendszer cseréje, valamint a szükséges érintésvédelmi munkák is elvégzésre kerültek. Az utcai lépcső átépítésének kivételével - amely tavasszal kerül az Európai Unió előírásainak is megfelelően kialakításra - az egyházközség közel húszmillió forintot fordított.

Bedő Tamás polgármester korábbi ígéretéhez híven a városi költségvetés terhére került sor a templomtorony órájának korszerűsítésére, valamint a külső torony rész dísz megvilágítására. Költségvetési összegen felül a hívek adományából Nándor atya a jobboldali oldalhajó közepére készíttetett egy lourdes-i barlangot, aminek megalkotói egyben a templomot díszítő művészeti munkákat igénylő festői Farkas Linda és Szarvas Ádám volt.

A főoltárnál lévő Szt. József szobor új fém tartóállványát Tánczos János és e sorok írója készítette el. A munkák egész ideje alatt sekrestyésünk Surányi Istvánné Erzsike folyamatos jelenlétével, gyakran szervezőkészségével - átvéve ilyen irányú feladatokat plébánosunktól - biztosította, hogy a munkák időben elvégzésre kerültek, ezen felül a székekre és a padokra is saját költségén újíttatta fel a párnákat.

A munkálatok december eleji befejezése után a hívek önzetlen segítségével került sor a külső és belső takarítási munkák elvégzésére a berendezési tárgyak, bútorzat és a szobrok visszatelepítésére.

Kedves Hívek! Tisztelt Olvasó! A négy részen át tartó egyházközségünk életének, templomunk történetének bemutatását lapunkon keresztül befejeztem, úgy érzem ezen feladatomat, elvégeztem.

Köszönetet mondok a kedves híveknek, hogy türelemmel elviselték a felújítási időszakot és a kápolnát imádságos lelkülettel, megtöltötték, mint ahogy várhatóan megtöltjük az elkövetkező hétköznapokon és ünnepnapjainkon egyaránt.

Felföldi Miklós

Templomunk megáldása

Az új lourdes-i barlang

A felújítását követő megáldásra került sor december 21-én az esti szentmise keretében, mely egyben a karácsonyi lelkigyakorlat befejező napja is volt.

A Szeged - Csanádi egyházmegye magas rangú képviselője dr. Kiss Imre helynök úr vezetésével bemutatott szentmisén eleget téve az egyházközség meghívásának megjelent a város képviselőtestületének több tagja, köztük dr. Somogyi Árpád alpolgármester a városrész önkormányzati képviselője is.

A szentmise keretében Felföldi Miklós köszönetét fejezte ki a felújítás előkészítése érdekében végzett munkájáért Gyulay Endre megyés püspök úrnak és Vincze László országgyűlési képviselőnek, valamint a végrehajtása során végzett áldozatos munkájáért Surányi Istvánné Erzsike néninek, aki mindvégig meghatározó szereplője volt a „nagy felújításnak.”

Természetesen megemlékezett az építkezés kivitelezőiről vagy a takarítási munkákban résztvevőkről egyaránt. A szentmise a magyar és a pápai himnusz közös eléneklésével fejeződött be, majd az ünnepély meghívott résztvevőit az egyházközség képviselőtestülete és az énekkar tagjai látták vendégül a kolostor épületében.

Magyar Kati néni Karácsonyi levele

Kedves Gyerekek!

Biztosan mindnyájan tudjátok, hogy a keresztények karácsonykor ünneplik a mi Urunk Jézus születésnapját. És azt is biztosan tudjátok, hogy Urunk Jézus a Mennyei Atya legdrágább ajándék minden ember számára. Majd húsvéti levelemben elmondom nektek, miért szereti a Jóisten az embereket ilyen nagyon... Most arról írok nektek, hogy hol és hogyan született a Földre Jézus, a világ Megváltója?

Amikor a Szűzanya várta gyermeke születését, a Római Birodalom leghatalmasabb ura, Augustus császár elrendelte, hogy számolják meg, hány ember felett uralkodik. Ezért mindenkinek oda kellett mennie, ahol ő és ősei születtek. Szűz Mária és Szent József Betlehem városába mentek, mert őseik szülővárosa Betlehem volt. Ez a város volt Dávid király székhelye. Biztosan sokan haragudtak a császárra ezért a rendeletért, de Augustust nem érdekelte, hogy olyan sok embernek okozott fáradságot az ő rendelete. Képzeljétek csak el, micsoda sürgés – forgás lett egyszerre a hatalmas birodalom egész területén! Mária és József nem zúgolódtak. Ők sokkal többet tudtak, min a birodalom leghatalmasabb ura. Útra keltek, mert tudták, hogy Mikeás próféta jóvendőlése most fog beteljesedni:

A MESSIÁS BETLEHEMBEN FOG_MEGSZÜLETNI! Szűz Mária és Szent József elhitték, hogy ami velük történik, az a Jóisten akarata. Hiszen csak akkor lehet Mária gyermeke Dávid fia, ha Betlehembben születik meg. Mi már megtanultuk a hittan órán, hogy Jézus a valóságos Isten, a Mennyei Atya szeretett Fia, - és valóságos ember, Dávid király leszármazottja. Ahogy a nép hívta: Dávid fia.

A Szentírásból azt is tudjuk, hogy Isten nem küldött előkelő követeket az akkori országokba, hogy hírül vigyék Szent Fia földi születését. Nem küldött futárokat a Római Birodalom városaiba, hogy kikiáltásák: Dávid fia eljött a világba, ő a megígért Messiás! Isten nem keresett Jézusnak földi palotát, földi dicsőséget. A Mennyei Atya az égi hírnököt nem Augustus császárhoz és nem Heródes királyhoz küldte, hanem a szegény, egyszerű pásztorokhoz. A pásztorok azért voltak

boldogok, mert elhitték Isten üzenetét, ahogyan hitt Szűz Mária és Szent József is.

Isten Egyszülött Fiával ajándékozta meg a világot, mert nagyon szereti az embereket. Ha mi hálásak vagyunk Istennek, akkor viszontszeretjük Őt és Szent Fiát, Jézus Krisztust. Milyen ajándékot adhatunk mi Istennek, amivel hálánkat ki tudjuk mutatni? Elvisszük Jézushoz tiszta szívünket, és minden nap találkozunk vele az imádságban. Örömmel megyünk vasárnap szentmisére, és szorgalmasak leszünk a hittan tanulásban. Próbáljátok elhinni nekem, drága Gyerekek, hogy Urunk Jézusról a vasárnapi szentmisében és a hittan órákon hallhattok a legtöbbet, a legigazabbat. Minél jobban megismeritek a Mennyei Atya ajándékát, az úr Jézust, annál több és nagyobb az esélye annak, hogy boldogok lesztek már itt a Földön is. Higgyétek el, hogy JÉZUST IGAZÁN ISMERNI ANNYIT JELENT, MINT JÉZUST KÖVETNI MINDEN NAP AZ ÉLETÜNKBEN!

Szeretettel kívánom nektek és Anyukátoknak, és Apukátoknak és kedves Rokonaitoknak karácsony tiszta örömét és békéjét, és azt is, hogy nagyon akarjátok megismerni az Úr Jézust, a Mennyei Atya ajándékát.

ANYAKÖNYVI HÍREK

HALOTTAINK

Bakos Julianna

Sándor László

Paróczai Sándorné Tóth Piroska

Suszter Györgyné Nagy Anna

Kiss Lászlóné Mucsi Emília

Szabó Bogár Gyuláné Kallai Etelka

Nyilas Sándorné Keller Rozália

Sebők István László

Gutpintér Józsefné Vincze Piroska

Szikora József

Darida Etelka

Vincze Béla

Ádám István

Kacziba Balázs

Gémes János

Németh Irénke

Urbán László

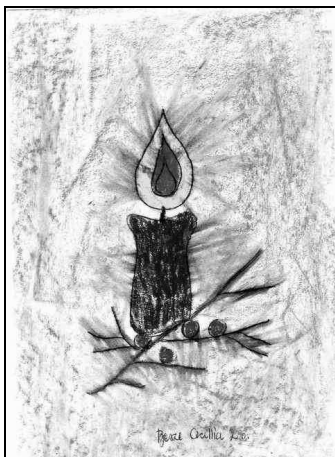
KERESZTELTÉS

Vári Irisz

Vári Dorina Tímea

Delé Leila Anna

*Fáradhatatlan, odaadó támogatóját vesztette
el a bokrosi Szent László templom,
elhunyt Nyilas Sándorné Rózsika, aki
lelkés segítője volt a katolikus közösségnek.
Emlékét megőrizzük!*

Besze Cecília 2. osztályos rajza

Antall Józsefre emlékeztünk

Néhai miniszterelnökünk halálának tizedik évfordulója alkalmából december 12-én a lelki üdvéért bemutatott esti szentmise után megemlékezést tartottak tisztelői, a kolostor épület előtti területen lévő mellszobránál. Nagy Nándor plébános méltatta a rendszerváltás utáni első kormányfő tevékenységét, útmutatást adva a mai kor emberének is.

„Kedves Keresztény Testvérek!

.... csak a keresztény Magyarországnak van jövője! Így szólt egy próféta egy imádságos lelkületű ember, akit népe vezetőjéül rendelt az Isten. Átérezte Isten és népe iránti szeretetét, ez a szeretet vonzotta. Próféta volt, mind a 15 millió magyaré. A történelem őt igazolta. Oly sokszor tévelyegtünk, megaláztak bennünket, de az Úr ide rendelte, népe élére, és bennünket is, hogy együtt dolgozzunk Nemzetünkért! Ő ezt átérezte, ezt a prófétai szerepet, a szeretetben és szolgálatban egyaránt. Nekünk is ez a feladatunk, találjuk meg a helyes utat, így éljünk! Érdemszerző jó cselekedeteinket az Úr számon tartja, ha a közösségért, a családjáért, a Nemzetért alkottunk, és imádságos két kezünket gyakran összetesszük az Ég felé!”

Ünnepélyes eskütétel

December 21-én ünnepélyes szentmise keretében tettek ígéretet a november 3-án megválasztott egyházközségünk képviselőtestületének tagjai, akik az alábbi ígéretükben megfogalmazottak szerint vállalták, hogy mindig és mindenben az Egyház apostoli célját és az egyházközség érdekeit fogják képviselni.

Én Isten előtti felelősségem tudatában ünnepélyesen megígérem, hogy mint a Csongrád Szent József egyházközségi képviselőtestület tagja életemmel és munkámmal egyházunk javát akarom előmozdítani, erkölcsi és anyagi értékeit védve. Egyházközségünk lelki és anyagi érdekeit figyelembe véve Isten és az Anyaszentegyház törvényei szerint akarok munkálkodni. Kérem ehhez az Úr Jézus kegyelmét, a Magyarok Nagyasszonyának, egyházmegyénk védőszentjének, Szent Gellértnek a pártfogását, a hívek áldozatos támogatását és egyházunk áldását. Amen.

AZ EGYHÁZKÖZSÉG KÉPVISELŐTESTÜLETÉNEK TAGJAI

Egyházi elnök:

Nagy Nándor plébános

Világi elnök:

Terjék István

Gazdasági gondnok:

Tánczos János

Pénztáros:

Felföldi János

Gazdasági felügyelő:

Csenki Sándorné

Számvizsgálók:

Fejér Zoltán

Kallai Dezsőné

Juhász Istvánné

Mizere Imre

Jegyző:

Fekete Imre

Liturgikus munkacsoport:

Surányi Istvánné

Pap Imréné

Tóth Gy. János

Hitoktatási munkacsoport:

Magyar Katalin

Tóth Béla

Terjék István

Családgondozási munkacsoport:

Dékány István

Lantos Jánosné

Pap Imre

Karitatív munkacsoport:

Szabó Lászlóné

Felföldi János

Szivák Györgyné

Ökumenikus munkacsoport:

Fái András

Németh Róbert

Sarusi Ferencné

Sajtófelelősök:

Fekete Imre

Felföldi Miklós

Póttagok:

Kocsis Istvánné

Révész József

Szabó Istvánné

Kapás László

Tiszteletbeli tagok:

Vincze László

Szemerédi Imre

Surányi Istvánné

Petróczi Anikó

ISTENDICSÉRET ZENÉN KERESZTÜL

„1951-ben születtem Kiskunfélegyházán, parasztcsaládból származom. Megélhetésünk és neveltetésem így nagymértékben a mezőgazdaságból származó bevétel függvénye volt.” így kezdte bemutatkozását kántorunk Tóth György János, akit arra kértem beszéljen életéről, az egyházzenei munkálkodásáról.

Hogyan is kezdődött?

Római katolikus vallását gyakorló szüleim révén már kisgyermekkoromban rendszeres résztvevője voltam a gátéri templomban bemutatott szentmiséknek. Az akkori plébános Bartos Béla atya egy igazi „zenés” ember volt, akinek hatására egyre többet fordultam meg a templomban, majd váltam tanítványává. Velem együtt több fiatallal szeretette meg a zenét, akikből később hivatásos zenész, pl. koncert organista lett. A pedálos pianínón történő gyakorlások után lehetőséget kaptam tőle, hogy a vasárnapi szentmiséken, a harmóniumon zenélhettem, illetve a szombati esküvőkön bemutatkozhattam, mint a falu „kis kántora” ami engem akkoriban végtelen büszkeséggel töltött el.

Ez a pályaválasztásig tartott?

Igen. Az általános iskola befejezése után sajnos a kapcsolatom a zenével megszakadt.

Géplakatos szakmát tanultam, majd a két év sorkatonai szolgálatom után 15 évet dolgoztam tanult szakmámban Kiskunfélegyházán.

Hogyan kerültél Csongrádra?

1975-ben került el a Nagyboldogasszony templomból az akkori kántor Petrán András, így én is a helyére pályáztam. A korábbi ismereteim alapján a több jelentkező meghallgatását

követően rám esett a választás. Ekkor még gátéri lakos voltam, de Berkecz atya az év októberében szerződést kötött velem, majd helyet biztosított számomra a plébánián. Ideiglenes szállásom révén egyre több időt töltöttem el a városban, váltam csongrádivá.

Géplakatosból – kántor?

Valóban nagy kihívás előtt álltam, amikor elvállaltam a kántori feladatot. A „szakmai megfelelés” miatt jelentkeztem a bajai Belvárosi templomban a régió kántorai részére szervezett kántorképzőre, ahol Leányfalussy Vilmos a karnagya volt a mesterem. A képzés három éven keresztül az őszi és tavaszi időszakban három éven keresztül heti egy nap elfoglaltságot jelentett, aminek a felmerülő költségei természetesen engem terheltek.

1998-ig voltál a „Nagytemplom” kántora.

Váltás történt, helyemre egy hitoktató - kántor házaspár került, én az előző kántor asszony 1998. évi halála után 1999-tőlóta látom el a kántori feladatokat a Szt. József plébánián, így a bokrosi Szt. László templomban is. Feladatomban érzem és tekintem a templomi énekkar felkészítését és vezetését. Itt szeretném megragadni az alkalmat és kéréssel fordulni a kedves hívekhez, hogy ha érez egy kis éneklési tehetséget magában valaki, tiszteljen meg bennünket és társuljon hozzánk.

Foglalkozásodból adódóan sokan ismerik családot.

Magam is tapasztalom, hogy elég sokan ismernek bennünket a „kántorékat”, de engedjék meg, hogy egy pár szóval bemutassam családomat.

Feleségem szintén kiskunfélegyházi születésű, akivel 1980-ban kötöttem házasságot és még abban az évben Csongrádra költöztünk.

Nándor és Miklós nevű gyermekeim azt hiszem, örökölték zene szeretetemet, mindketten zenei képzésben részesültek, kicsit büszkélkedve mondom a zenélés a mindenük. Tagjai a Városi Fúvószenekarnak, amatőr együttes tagjaiként is zenélnek. Feleségem, elfogadja a kántorkodással járó rendszertelen munkarendet, tudja ez az életem. Köszönettel tartozom neki, mert csak támogatásával tudok megfelelni az egyházi szertartásokon a hívek növekvő elvárásának.

János! Többünk előtt ismert, hogy egészséged kissé megromlott. Kívánom a betegséged legyőzéséhez, legyen elég akaraterőd, hogy családod és szeretteid körében jó egészségben

élj, meghatározó egyéniségeddel tovább szolgálhassad egyházunkat.

Köszönöm a jókívánságokat, engedd meg, karácsony közeledvén egy olyan egyházi éneket ajánljak az olvasóknak, ami - az orgona ünnepi megszólalása után - az éjféli misén csendül fel, mintegy jelezve az ünnep nyitányát.

**Fel nagy örömmre, ma született,
Aki után a föld epedett
Mária karján égi a lény
Isteni kisded szűznek ölén
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd a te édes Istenedet.**

Fekete Imre

Közös imádság az elhunytakért

Halottak napján templomunk énekkarának tagjai emlékeztek szeretteinkre, akik énekes könyörgésükben kérték a Mindenhatót, hogy egykor országában találkozassunk velük.

Gondolatban meglátogattuk az anyák, apák, testvérek, az elveszített gyermekek, harcban elesettek, rokonaink sírhalmát, akik emlékeinek felidézése során sokan elérzékenyülve, könnyeikkel küszködve hallgatták végig a közel egy órás megemlékezést a kolostor épületében lévő kápolnában.

Könyörögjünk:

**Eljött ismét a szomorú óra,
Gondoljunk a sírban nyugovókra.
Könyörögjünk élők a holtakért,
Temetőben pihenő hívekért.
Imádkozzunk apánkért, anyánkért,
Temetőben nyugvó szüleikért.**

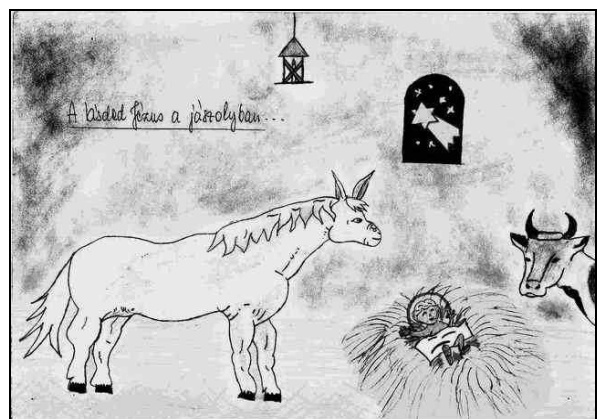

Az Európai Unió és a kereszténység

November 26-án este a Városi Galériában a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége meghívására Csongrádra látogatott és tartott előadást Gyulay Endre megyés püspök. Esztergályos Ferenc megnyitó és üdvözlő szavai után a püspök úr a közel egy órás előadásában kifejtette álláspontját az EU csatlakozásunkkal kapcsolatban.

Emberi piacgazdaságot kíván és remél, amiben az embert embernek veszik. Kitért rá, hogy a gyűlölet gyűlöletet szül, amiben nem oldhatók meg a jelentkező szociális kérdések. A szolidaritás, a gondoskodás megegyezik az egyház tanításával, ami alapján fel kell emelni az elesetteket, gyengéket, drog és alkohol betegeket, ők is értékek. Hol a becsület napjainkban? Amihez a napi életből kiragadott példák alapján tette fel a kérdést. Ezen emberek milyen erkölcsi nevelést kaptak? Válaszában készítette hallgatóit a teljes belső lelkiismerettel történő munkavégzésre a keresztény értékrend szerinti életre, ami megadhatja a társadalom építésének alapjait, így az Európai Unió egységét is.

Hittanos gyermek karácsonyi rajza

Kik vagyunk mi, - cserkészek?

Röviden, ha áttekintjük történelmünket, akkor döbbenünk rá, hogy közel 100 éves a cserkészmozgalom.

1907-ben lord Robert Baden – Powel (Bi –Pi mi csak így hívjuk) alakította meg az első cserkészcsapatot az utca gyerekeiből. Az utcáról összeszedett 10-16 éves csavargó, hitetlen az erkölcsi fertőben elmerülő gyerekeket kivitte Brownsea szigetére táborozni, és három hónap múlva olyan emberekkel tért vissza, akik, a munkahelyeken, iskolákban a katonaságnál első osztályúan helytálltak. Nálunk 1910-ben Sík Sándor vezetésével alakult meg az első cserkészcsapat, amik az ország területén 1914-ig gomba módra szaporodtak, és 1948. április 9-ig működtek is, mikor a Rákosi-rezsim a szavazásokat meghamisította és többek között a cserkészetet is, betiltotta Magyarországon. Majd 1988. december 12-én alakult újra a cserkészlet a budapesti Múzeum Kávéházban. Negyven éven keresztül ki őrizte meg a cserkészetet Magyarországon? Azok a magyar, magyarok, akik nem ugrottak be a kommunizmusnak nevezett öskáoszba. Büszkéek lehetünk még ma is rájuk. Cserkészek voltak Sík Sándor piarista lelkész, Szerb Antal író, Dr Surján László Sinkovics Imre színész, Teller Ede fizikus, Bodnár Péter, Márton Lajos grafikus, Tóth Tihamér püspök, Bakai Kornél, Strilich Pál és még sokan mások. A mi csapatunk, a Szent György nevet viseli, megalakulása 1928- ra datálható, ha megnézzük az akkori neveket, kiderül, hogy nem úri mulattság volt a csapat. A köznép egyszerű fiai általános iskolások, vagy ipari tanulók voltak a tagjai.

1991 őszén elhatároztuk Urbán Gábor atyával, hogy mi is újjáélesztjük a Szent György Cserkész csapatot, hogy a piroskavárosi plébánia egyházközségéhez tartozó gyerekek is hozzáférhessenek e nagycsaládhoz. Dr Orosz Imre bá a mezőgazdasági iskola igazgató helyettese lett a parancsnok.

Nagy lelkesedéssel indultunk, hogy a kétkezi gyári munkás és földműves fiai, lányai is cserkészek lehessenek. Az első lelkes nekifutás 17 gyerekkel indult, 27 fő volt legtöbb a csapatban. Ha megnézzük ebben a városrészben két iskola is, működik kb.: 350 gyerekkel! S mindössze 27 cserkész tellett ki közülük? Úgy látszik, nem akarják a szülők a felnőttek, hogy gyermekeik többek legyenek, mint ők? Emberebb ember, magyarabb magyar ez nem álom, ez valóság, lehetne, csak még mindig nem ébredtek fel az elmúlt 50 év lanyhatag gondolkodásából. Ha valahová küldjük a gyereket különböző hangzatos önvédelmi sportnak kikiáltott ütő, vágó, szűrő, törő lelket durvító edzéseit támogatjuk. Esetleg hagyjuk az utcán csavarogni, de a cserkészetre nem biztatjuk. Jó volna tudni, hogy minek gondolnak bennünket, a gyerekek megrontójának félrenevelőjének? Pedig a fiataljaink közül 1992 óta mérnökök, katonák, rendőrtisztek, remek feleségek, háziasszonyok kerültek ki, többen tanulnak főiskolán, középiskolába, szakmunkásképzőbe is. 1936-ban egy amerikai cserkészvezető azt mondta, „hogy az iskola csak tanít, de nem nevel” Ezzel nem akarok senkit megsérteni, de érdemes rajta elgondolkodni. **A cserkészlet egy életmód, egy életforma, célja, hogy igazi jellemet, művelt emberfőt, emberebb embert, magyarabb magyart, hívő lelki embert neveljen.** Bi-Pi azt mondta „elvetek minden olyan cserkészletet, amelynek nem a vallás az alapja!” Sok olyan ember van, aki műveletlensége következtében lenézi, megveti, a hívő embert, pedig ha megnézzük a vallás tanításai örök értékűek.. Példa erre az Isten nevét kiiktató, a keresztény szót megtagadó világnézetek rombolása. A történelem viharaiiban, az egyes ember nem érték, de számunkra az egyes ember élete, lelki fejlődése is fontos. Soha ne higgyük, hogy majd a gyerek, ha valamit is akar, útmutatás nélkül, el tudja dönteni, hogy a jót vagy a rosszat válassza-e? A rosszra mindig jobban hajlik az ember,

mint a jóra. Nézzünk szét magunk körül, és már látjuk is a rossz példákat. Az örökös kocsmázás a családon belüli erőszak, az idősek elhanyagolása, az elszabadult közönségesség, durvaság, a hitetlenség hova vezet? A pénzhajhászás, a pihenés nélküli munka, következtében, fiatalok halnak meg szívinfarktusba, mert agyon hajszoják magukat, ilyet akarunk a jövő emberének? Ki az az ember, kik azok az emberek, akik a társadalmat fizikai erkölcsi nyomorba szeretnék, taszítva? Mi minden héten, pénteken délután 4 órakor várjuk a gyerekeket a piroskavárosi plébánia, kolostor épületében, hogy gyermekeinkből ne ilyen emberek legyenek. Hanem életvidám, szabad akaratú, lélekben hívő, és nem rabszolgalelkű és gondolkodású emberek, akik segítségével, erősíteni tudjuk a keresztény gondolkodást, erkölcsöt és mindannyiunk számára „élhetőbb” társadalmat teremthetünk. Folytatás következik.

Pista bá Dékány István

Sport hírek

A Piroskavárosi Általános Iskola tornatermében november 8-án került megrendezésre az előző év hagyományát követve négy csapat részvételével a meghívásos „Mindenszentek Kupa” asztalitenisz verseny.

A csapatok és párosok versenye után az alábbi eredmények születtek:

- I. Újhartyán
- II. Csongrád I
- III. Újkígyós
- IV. Csongrád II. csapata

Párosok versenyében:

- I. Czebe Gyula - Pauló Gergely / Újkígyós /
- II. Kádár Péter - Asztalos László / Csongrád /
- III. Csüllög Sándor - Kóczán István / Csongrád /

A mindvégig sportszerű verseny mérkőzéseit Szabó János tanár úr vezette, míg a házigazda szerepét, a II. helyezett csapat tagjaként plébánosunk látta el, aki az alábbi különdíjakat adta át a következő kategóriákban:

A legsportszerűbb versenyző:

Szigeti Antal / Újkígyós /

A legjobb teljesítményt nyújtó:

Czebe Gyula / Újkígyós /

A legfiatalabb tehetség:

Asztalos László / Csongrád /

*Szivákné Ágika ajánlotta figyelmünkbe
Horváth Lóránt gondolatait*

Boldogok.

Boldogok, akik megértik: kevés az, hogy hitüket gyakorolják, ebből cselekedetek kell, hogy fakadjanak, hiszen „gyümölcsről lehet megismerni a fát.”

Boldogok, akik figyelnek Egyház-anyjuk hívó szavára, és bevetésre készen várakoznak, ha közösségük segítségre szorul.

Boldogok, akiket figyelmeztetni sem kell, mert maguktól veszik észre, mivel használhatnak, s leleményességük nem ismer határokat. Újabb és újabb ötletekkel állnak elő. „Krisztus szeretete sürgeti őket.”

Boldogok, akik félretéve az otthoni, háztáji – talán fontosabbnak tűnő – munkát, jó szívvel és önzetlenül állnak egyházközségük rendelkezésére.

Boldogok, akik lelkesedésük miatt céltáblái lesznek másoknak: kigúnyolják, nevetségessé teszik vagy háttérbe, szorítják őket.

Boldogok, akik a rájuk bízottakat tisztességgel elvégzik, nemcsak tessék-lássék módon, hanem becsületesen, kifogástalanul, mert tudják: nem embereknek, hanem Istennek szolgálnak vele.

Boldogok, akik fáradozásukat, „tetteiket” nem emlegetik, nem hánytorgatják fel minduntalan, magukat „mihaszna szolgáknak” tartják, akik „csak a kötelességüket teljesítették.”

ÚTRAVALÓ

Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén,
 ha szeretet nincs bennem,
 Csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom,
 legyen bár prófétáló tehetségem,
 Ismerjem bár az összes titkokat és minden
 tudományt,
 Legyen akkora hitem, hogy hegyeket mozgassak,
 Ha szeretet nincs bennem mit sem érek.
 Osszam el, bár egész vagyonomat a szegényeknek,
 S vessem oda testemet, hogy elégessenek
 Ha szeretet nincs bennem, mit sem használ nekem.
 A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem
 féltékeny,
 nem kérkedik, nem is kevély,
 nem tapintatlan, nem keresi a maga javát,
 nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel.
 Nem örül a gonoszságnak, de együtt örül az
 igazsággal,
 mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél,
 mindent elvisel.
 S a szeretet nem szűnik meg soha.
 A prófétálás véget ér, a nyelvek elhallgatnak,
 a tudomány elenyészik.
 Most megismerésünk csak töredékes, és töredékes a
 prófétálásunk is.
 Ha azonban elérkezik a tökéletes, ami töredékes,
 az véget ér.
 Amikor még gyermek voltam, úgy beszéltem, mint a
 gyermek.
 Úgy gondolkodtam, mint a gyermek, úgy ítéltam,
 mint a gyermek.
 De amikor elértem a férfikort, elhagytam a gyermek
 szokásait.
 Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor
 majd színről színre.
 Most még csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy
 ismerem, mindent, ahogy most engem ismernek.
 Addig megmarad a hit, a remény, és a szeretet,
 ez a három,
 de közülük legnagyobb a szeretet
 Törekedjete a szeretetre!

Pál I. Kor. 13.

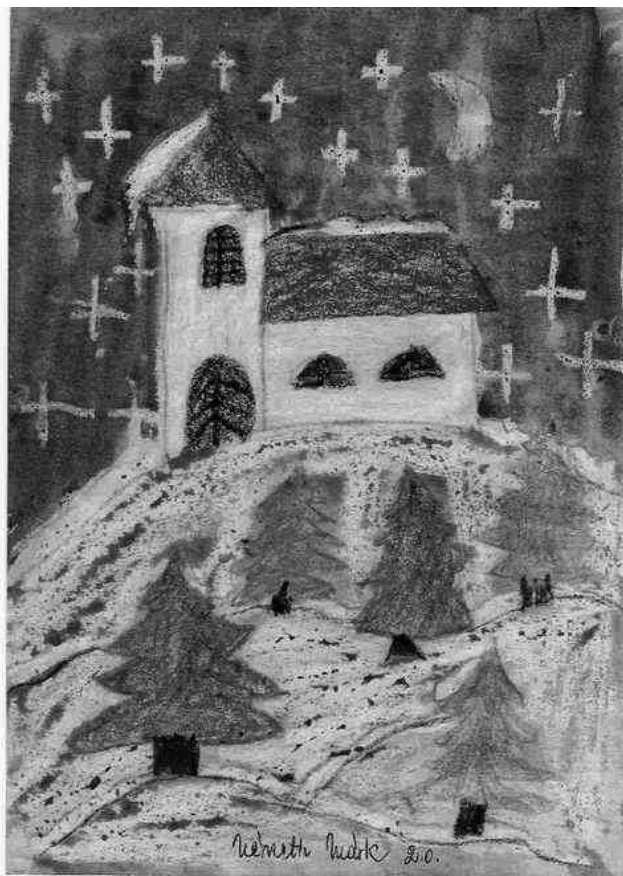

*A lélek békéjét, áldott, szépséges
 karácsonyt és kegyelmekben gazdag
 boldog újesztendőt kívánunk minden
 kedves Olvasónknak
 Nagy Nándor plébános,
 Kovács Franciska, Fekete Imre
 Felföldi Miklós*

Ünnepi miserend

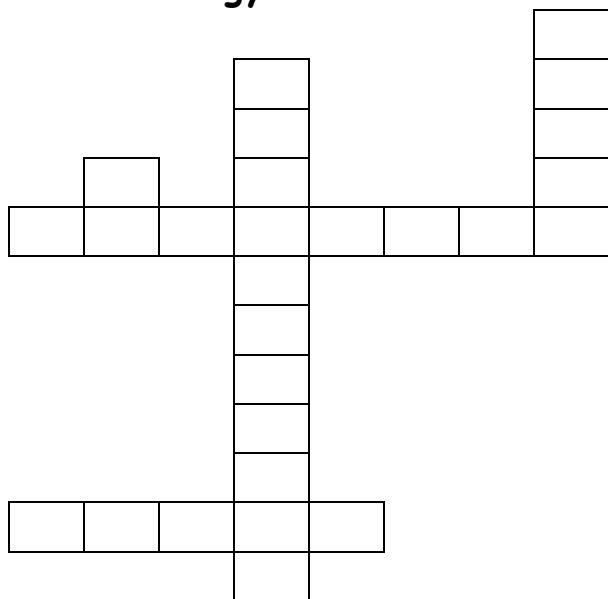
24-én szerdán 24.00
25-én csütörtökön 08 és 09.30
09-kor a Piroskavárosi Általános Iskolások
karácsonyi műsora
26-án pénteken 08, utána a hittanos gyerekek
pásztorjátékot mutatnak be.
27-én 17.00
28-án 08.00 és 09.30
31-én 17.00
Bokros
24-én 17.00
25-én 11.30
28-án 11.30
01-én 11.30

Németh Márk 2. osztályos rajza

HARANG-SZÓ a Csongrád Piroskavárosi Szent
 József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom
 lapja Megjelenik negyedévente.
 Szerkesztők: Kovács Franciska, Fekete Imre
 Felelős kiadó: Nagy Nándor plébános
 Cím: 6640 Csongrád Piroksa János tér 4
 Tel./Fax: 63 483 063 E-mail: k.franciska@vnet.hu
 Nyomda: KVIKTEK BT – Tel./Fax: 63/316-251

Karácsonyi rejtvények gyerekeknek

Kedves Gyerekek!

A következő meghatározások felhasználásával írjátok be a téglalapokba a keresett szavakat!

Kétbetűs: Nemesember

Ötbetűs: vízszintes:és Góliát

Függőleges: Nagyobb település (Bethlehem is ez volt)

Nyolcbetűs: Jézus

Tizenegy betűs: Létrejön

A beírt szavakat megtaláljátok egy jól ismert bibliai igében (Lukács evangélium 2. rész).

Írjátok mellé, azt is, hogy melyik keresztény ünnepünket idézi Lukács ezekkel a sorokkal?

Ha van kedvetek, rajzoljatok is erről!

Készítette: Zilahi Klára

Kedves Gyerekek!

A feltett kérdésekre adott három válasz közül persze csak egy az igaz, melyik az igaz válasz? Keressétek meg, hadd lássa az Úr Jézus, hogy mit tudtok már Őróla!

1. Az egyházi év legnagyobb ünnepe:

1. Karácsony 2. Húsvét 3. A templom búcsúja

2. Mikor ünnepeljük a megváltásunkat?

1. Karácsonykor 2. Húsvétkor 3. Pünkösdkor

3. Kik jövendöltek a Megváltóról?

1. Tanítványok 2. A próféták 3. A zsidó főpapok

4. Ki rendelte el a népszámlálást a Római Birodalomba?

1. Heródes király 2. Poncius Pilátus
3. Augusztus császár

5. Melyik város volt Dávid király székhelye?

1. Jeruzsálem 2. Betlehem 3. Názáret

6. Írd le a Napkeleti Bölcsek nevét!

1. _____ 2. _____
3. _____

7. Mit vittek a bölcsek Jézusnak?

1. _____ 2. _____
3. _____

8. Minek örül karácsonykor legjobban a Kisjézus?

1. Csillogó karácsonyfának 2. A szép karácsonyi énekeknek 3. A tisztaszívű embereknek

9. Írd ide a Szentcsalád tagjainak nevét!

1. _____ 2. _____
3. _____

10. Hová menekült a Szentcsalád?

1. A szentírás nem ír erről 2. Egyiptomba
3. Perzsiába

11. Ki volt a gyermekgyilkos király?

1. Saul király 2. Salamon király
3. Heródes király

12. Hogy hívjuk azokat a kisgyerekeket, akik Jézusért haltak meg?

1. Hősöknek 2. Vértanúknak 3. Aprószenteknek

13. Hol keresztelkedett meg Jézus?

1. A Holt tengerben 2. A Jordán vizében
3. A Nílus folyóban

14. Ki keresztelte meg az Úr Jézust?

1. A Mennyei Atya 2. Keresztelő János
3. Zakariás főpap

15. Miért keresztelkedett meg az Úr Jézus?

1. Hogy a zsidó vallás tagja lehessen
2. Hogy példát adjon a bűnbánatra
3. Hogy lelkéről lemossa az áteredő bűnt a keresztség

16. Kicsoda Jézus Krisztus?

1. Az első isteni személy 2. A második isteni személy 3. A harmadik isteni személy

17. Hol tanított Jézus Krisztus?

1. A Római Birodalomban 2. Jeruzsálemben és Názáretben 3. Az egész zsidóországban

Karikázzátok be a helyesnek gondolt válaszokat!

Írjátok rá a neveteket és hozzátok be a hittanórára az összes rejtvény megfejtését január 15-ig!

Munkátokat köszönjük és meg fogjuk jutalmazni.
Magyar Kati néni

Czegléd Gabriella

Lennék én egy kis kisharang

Lennék én egy kisharang,
csak azt szólnám
giling - galang

Csilingelnék napestig,
vidítanék
mindenkit.

Czegléd Gabriella

Karácsonyi csillag

Karácsonyi csillag,
Ragyogj fényesebben!
Alvó kicsi gyermek,
Álmod színes legyen!

Hidd el azt, hogy mindig,
Minden ilyen fényes!
Szürke égbolton is
lát a csillag téged.

